

Edward Szafrowski

Posoborowe prawodawstwo kościelne : 33. Motu proprio "Ad hoc usque tempus" określające niektóre sprawy prawne dotyczące Kardynałów w ich tytułach lub diakoniach rzymskich

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 13/3-4, 191-193

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sponsi, anno MCMLXIX, Pontificatus Nostri sexto.

PAULUS PP. VI

tentnych urzędników, chociażby pochodzili spoza diecezji.

Zarządzamy, aby to, co zostało postanowione tym Naszym pismem wydanym z własnej woli, zachowało swoją moc i zatwierdzenie bez względu na przeciwne postanowienia, chociażby były godne nawet najbardziej specjalnej wzmianki.

Dan w Rzymie, u św. Piotra, dnia 19 marca tj. w uroczystość św. Józefa, Oblubieńca N. Maryji Panny, 1969 roku, szóstego Naszego Pontyfikatu.

PAP. PAWEŁ VI

33.

MCTU PROPRIO „AD HOC USQUE TEMPUS”
określające niektóre sprawy prawne dotyczące Kardynałów w ich
tytułach lub diakoniach rzymskich.

LITTERAE APOSTOLICAE MOTU PROPRIO DATAE
Iuridicae quaedam Patrum Cardinalium rationes definiuntur quoad
suos Titulos vel Diaconias in Urbe

(AAS 61 (1969) 226—227)

PAULUS PP. VI

AD HOC USQUE TEMPUS; Patres Cardinales in sacris huius Urbis aedibus, quae vel uti Titulum vel uti Diaconiam habebant, eiusmodi facultatibus ad administrationem pertinentibus fruebantur, quarum causae vel in munere pastoralis vel in recto regimine Nostrae Romanae dioecesis positae, nunc suadere videntur abrogationem.

Quod profecto congruere putamus sive cum iis quae Decessor Noster

PAP. PAWEŁ VI

KARDYNAŁOWIE cieszyli się aż do tego czasu w świętych budowlach Rzymu, które posiadali jako Tytuł lub Diakonię, uprawnieniami w zakresie zarządzania (administracji). Wydaje się obecnie rzeczą wskazaną odwołanie uprawnień, które dotyczą duszpasterstwa lub wchodzi w zakres sprawnego zarządzania Naszą diecezją rzymską.

Sądzymy, że jest to zgodne zarówno z tym co postanowił Nasz

ven. mem. Joannes XXIII, de titulis Sedium suburbicariarum ediscit, Apostolicis Litteris „Suburbicariis Sedibus” motu proprio die XI mensis Aprilis anno MCMLXII datis, sive cum iis quae Nosmetipsi Apostolicis Litteris „Romanae dioecesis” die XXX mensis Iunii anno MCMLXVIII editis praecepimus (cfr. n. 15, b), quae ad collationem spectabant beneficiorum in basilicis minoribus et in collegiatis, quas vocant, in Titulum Cardinalibus assignatis.

Quapropter hisce Litteris motu proprio emittendis, ea quae sequuntur decernimus.

I. — Cardinalium est bonum ecclesiarum, in Titulum vel Diaconiam acceptarum, postquam in earum canonicam venerunt possessionem, consilio et patrocinio promovere. In eas vero nulla iurisdictione pollet, neque nullo modo possunt iis se interponere, quae vel ad bonorum administrationem, vel ad disciplinam, vel ad morum correctionem, vel ad ecclesiae servitium spectent.

II. — Si quid Cardinales in suis Titulis vel Diaconiis, praeter fines supra statutos, agere in animo habeant, ea de re sive cum Cardinale in Urbe Vicario, sive, si de ecclesia agatur ad Religionem clericalem immunem pertinente, cum legitimo Moderatore religioso consilia conferant.

III. — Quatenus opus est, abrogantur can. 240, § 2; can. 1414, § 4; can. 1432, § 1, Codicis Iuris Canonici.

Poprzednik ś.p. Jan XXIII w odniesieniu do tytułów siedzib podmiejskich w Piśmie Ap. „Suburbicariis sedibus”, wydanym z własnej woli w dniu 11 kwietnia 1962 r., jak i z tym, co sami postanowiliśmy w Piśmie Ap. „Romanae dioecesis” wydanym w dniu 30 czerwca 1968 r. (n. 15, b), w zakresie nadawania beneficjów w bazylikach mniejszych i w kolegiatach wyznaczonych kardynałom jako ich tytuły.

Z tej to racji niniejszym Pismem wydanym z własnej woli zarządzamy co następuje.

I. — Od chwili objęcia w kanoniczne posiadanie, kardynałowie mają się troszczyć — przez udzielanie rad i otaczanie opieką — o dobro kościołów otrzymywanych jako Tytuł lub Diakonię. Jednakże nie posiadają w nich żadnej jurysdykcji, ani w żaden sposób nie mogą ingerować w zakresie spraw, które dotyczą, czy to administrowania dóbr, dyscypliny, poprawy obyczajów, czy też posługi kościoła.

II. — Gdyby który z kardynałów zamierzał coś podjąć poza ustalonymi powyżej granicami, winien się uprzednio porozumieć w tej sprawie albo z kardynałem wikariuszem Miasta, albo — gdy chodzi o kościół należący do zakonu klerykańskiego wyjątego z prawnym przełożonym zakonnym.

III. — Na ile zachodzi potrzeba pozbawia się mocy prawnej kan. 240, § 2; kan. 1414 § 4 i kan. 1432 § 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego.

IV. — Postanowienia niniejszego Pisma Apostolskiego wchodzi w życie dnia 28 bm.

IV. — Ea quae per has Apostolicas Litteras decrevimus, a die XXVIII huius mensis vigere incipient.

Quae vero a Nobis hisce Litteris, motu proprio datis decreta sunt, ea omnia rata ac firma esse iubemus, contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XV mensis Aprilis anno MCMLXIX, Pontificatus Nostro sexto.

PAULUS PP. VI

Co zaś tym naszym Pismem, wydanym z własnej woli zostało zarządzone, nakazujemy, aby wszystko otrzymało swoje zatwierdzenie i moc, bez względu na jakiegokolwiek przeciwne zarządzenia, chociażby były godne najbardziej specjalnej wzmianki.

Dan w Rzymie u św. Piotra, dnia 15 kwietnia 1969 roku, szóstego naszego Pontyfikatu.

PP. PAWEŁ VI

34.

KONSTYTUCJA APOSTOLSKA „SACRA RITUUM CONGREGATIO”
działająca dotychczasową Kongregację Obrzędów na dwie: Kongregację dla Spraw Kultu i Kongregację dla Spraw Kanonizacyjnych.

PAULI VI SUMMI PONTIFICIS CONSTITUTIO APOSTOLICA
Sacra Rituum Congregatio in duas Congregationes dividitur: alteram pro cultu divino alteram pro causis Sanctorum

(AAS 61(1969)297—305)

PAULUS PP. VI

Servus Servorum Dei
ad perpetuam rei memoriam

SACRA RITUUM CONGREGATIO, quam Decessor Noster f.r. Xystus V anno a reparata salute MDLXXXVIII condidit¹ iam a principio duplici illi vacavit muneri: ut hinc scilicet sacris Ecclesiae latinae ritibus praesesset ac domerare-

PAPIEŻ PAWEŁ VI

Sługa Sług Bożych
na wieczną rzeczcy pamiętkę

ŚWIĘTA KONGREGACJA OB-
RZĘDÓW, powołana do życia przez Naszego Poprzednika ś.p. Sykstusa V w roku 1588, od samego początku wypełniała dwie funkcje: z jednej mianowicie strony zarządzała i kierowała sprawami dotyczącymi świę-

¹ Cfr. Constit. Apost. sub plumbo data Immensa aeterni Dei: in Bullario Romano, VIII, Augustae Taurinorum ed. an. 1863, p. 989.